

Finančníci z pohraničí, kterých se do Kněževsi mnoho i s rodinami přistěhovalo, byli zbaveni služby a rozdělení po obcích za tajemníky a podobné úředníky. Od 25. listopadu byla otevřena rozdělovna mléka, dováženého z kačické mlékárny. O mléko byla stále nouze. Zejména před Vánocemi nebylo mnohé zboží ani na lístky k dostání.

V neděli 10. března byli do Rakovníka svoláni obecní kronikáři z celého rakovnického okresu ke kursu pro obecní kronikáře. Každý měl sebou přinést obecní kroniku (pamětní knihu). Také místní kronikář se k této schůzi dostavil a kursu se zúčastnil. Kurs zahájil ředitel Renner přednáškou, k jejímuž úvodu použil motto z kněžveské kroniky, založené učitelem a spisovatelem Vácslavem Hornofem. Tím se dostalo naší kronice jaksi veřejného pochvalného uznání a dána ostatním za příklad. Naše pamětní kniha či kronika byla uznána za jednu z nejhezčích a do této doby nejlépe vedenou na okrese. Při této příležitosti jsem objevil v chráštánské kronice zápis o zakladateli naší pamětní knihy Vácslavu Hornofovi a ježto nemáme v naší kronice bližších zpráv o tomto nadaném rodáku zdejší obce, požádal jsem o dovolení, opsati si následující záznam z chráštánské kroniky do naší pamětní knihy. Zápis zní:

Spisovatel a učitel Vácslav Hornof. Dne 21. září r. 1840 narodil se v Kněževsi v čísle 59 učitel a spisovatel Vácslav Hornof. Jako hoch navštěvoval jednotřídní školu obecnou, na kteréž toho času učil vzorný učitel Frant. Spal. Nadaný hoch byl dán potom na reálku do Rakovníka a později na učitelský ústav do Prahy. Po dokončení studií působil Vácslav Hornof jakožto učitel v Pannenské Týnici, však jen krátkou dobu, poněvadž na jeho zdraví počal hlodati zákeřný plicní neduh, musil zanechat namáhavého povolání učitelského. Vrátil se proto k rodičům do Kněževsi, kdež se ujal nadšeně vzdělávací práce pro rodnou obec. Založil tam r. 1861 čtenářský spolek „Besedu“ a přičinil se o založení obecní knihovny, kterou sám řídil několik let. V „Besedě“ působil jakožto režisér. Od r. 1864 vykonával veškeré písařské práce při obecní správě, bylo to všeobecné přání obecního zastupitelstva. Založil roku 1862 obecní kroniku, byv prvním kronikářem obce rodné. Jeho úvod v pamětní knize zasluhuje všeobecného uznání a svědčí o veliké, prohloubené jeho vzdělanosti. Milou jeho prací bylo zapisovati důležité události do pamětní knihy obce Kněževsi. Učitel Vácslav Hornof byl činným i literárně, rád zabýval se dějinami a proto napsal učebnici Dějepis pro školu obecnou. Byl i básníkem, vydal sbírku básní zvanou Růženeček a uveřejňoval mnohé své básně v různých časopisech. Přispívá do Palečka, založ. r. 1872 (viz Světozor r. 1930, sešit 35), jeho rodné básně ve „Světozoru“, Rodinné kronice a j. v. Prosou vydal četné povídky a četné překlady povídek z ruštiny a němčiny. Byl též velmi dobrým hudebníkem a zabýval se i malířstvím (viz Ottův slovník naučný, XI. díl, r. 1897, str. 632). Pro chorobu na sklonku svého

Finanční stráž

Kurs kronikářů

Vácslav Hornof

života žil u své sestry Františky a švagra Antonína Donátových, číslo 31 v Chrášťanech, kdež zemřel 6. března 1874 tuberkulózou plic ve věku 34 let. Odtud pohřben byl za obrovského doprovodu všech vrstev občanstva na hřbitově knězeveském a studenti ozdobili jeho hrob pěkným pomníkem, na němž napsáno: Zde odpočívá Václav Hornof, učitel a spisovatel. Z vděčnosti postavili kněževeští studující.

- Sklizeň chmele** V tomto roce bylo sklizeno 1925 žoků chmele ve váze 184 227,5 kg = 3685 celních centů po 50 kg. Cena 1400 – 1600 kg za cent.
- Narození, úmrtí** Přirozená měna obyvatelstva: zemřelo 27 lidí, z toho 13 mužů a 14 žen. Narodeno 31 dětí, z toho 16 chlapců a 15 děvčat.
- Obecní rozpočet** Obecní rozpočet: Úhrn řádné potřeby 229 047 K. Úhrn řádné úhrady 151 451 K. Schodek 77 596 K uhrazen bude 130 % přírůžkou k dani činžovní a 300 % přírůžkou k ostatním daním přímým.
- Počasí** Jaké bylo počasí v tomto roce. Od Nového roku do půli ledna byly velké mrazy až 30 stupňů pod nulou. V půli března tál sníh a bylo mnoho vody. V dubnu bylo velmi krásné, jasné a teplé počasí. Za velkých mrazů vzalo velmi mnoho ovocných stromů zasně. Zejména hrušně pomrzly nejvíc. Letos stromy téměř nekvetly. V srpnu byly velké deště. Česání chmele začalo 25. srpna. Počasí stále špatné, denně prší, po celé žně. Léto bylo chladné a deštivé. Po dobu česání chmele přestalo sice pršet, ale bylo velmi chladno. Chmel se kazil a byl drobný. Dočesalo se 3. září. V září bylo stále ještě deštivo. V noci ze 4. na 5. listopadu byla veliká vichřice, která nadělala mnoho škody. U kostela byla jí vyrvána stoletá veliká smuteční vrba. Mnoho stromů bylo polámáno. Na mnoha místech porážena vrata, rozházeny střechy a zničeny ploty. Na Silvestra 31. prosince začal padat sníh, a to tak hustě, že do rána ho napadlo místy až 1 metr. Ráno na Nový rok se všude odhazoval sníh a prohazovaly cesty, bylo všude přes půl metru sněhu. Ale to již začínal rok 1941.

1941

- Beznaděj** V tomto roce se nic nezměnilo. Náš národ úpěl stále stejně pod německou nadvládou a zdálo se, že není naděje na vysvobození. A tak v naší obci panovala tatáž smutná nálada jako v celých Čechách.
- Propaganda** Zprávy, kterými nás sytili Němci prostřednictvím pražského rozhlasu a usměrněných novin a časopisů, hlásaly vesměs vítězství německých armád na všech stranách. Tím také rostla nadutost Němců a zejména těch, kteří stáli na vedoucích místech. Různá nařízení a zakazování byla vydávána jedno za druhým.

Znovu bylo nařízeno, aby rolníci odevzdali obilí, ačkoliv povinné dávky byly již splněny.

Rekvizice obilí

Ten rok zůstalo mnoho chmele neprodáno, následkem toho chyběly lidem peníze.

Neprodejný chmel

Patnáctého března musely býti vyvěšeny prapory od sedmé hodiny ranní na oslavu tříletého zabrání naší vlasti německými hordami.

Prapory

Dne 29. 3. se dovídají občané, že v Jugoslávii se stal převrat. Tamější národ se vzbouřil proti kolaborantské vládě držící s Němci, svrhl ji a vedl pak válku proti Hitlerovi. Mezi lidmi bylo o tom velmi živě rokováno a tato zpráva byla s nadšením přijímána.

Převrat

Dne 30. března chodili četníci po hostincích a ukazovali majitelům, že nesmí trpět žádné projevy lidu v hostincích. Tyto projevy se týkaly právě převratu v Jugoslávii. Bylo vyhrožováno velkými tresty.

Hrozby